

Pól, hin kuli giraffurinn

Pól, hin kuli giraffurinn er önnur bókin hjá Bárði Oskarsson, sum hann hefur skrifað og myndprýtt. Hin fyrra, Ein hundur, ein ketta og ein mús, gav honum Barnabókavirðislon Útnorðurráðsins. Pól er, sum hann er. Hann ger, sum hann sjálvur vil, og millum annað etur hann tann mat, honum lystir, og ekki bara blöð, sum allir hinir giraffarnir plaga at gera. Men það hefur eisini við sær, at hinir giraffarnir halda hann vera lögna. Nýggja bókin hjá Bárði er 32 bls. og innbundin.

Setti eld á grannahúsinu

Ein 44 ára gamal maður í danska býnum Kolding hefur viðgingið, at það var hann, sum setti eld á húsinu hjá grannanum um vikuskiftið. Maðurinn hefur greitt frá, at hann bleiv frá sær sjálvum, tá hann kom til hús leygarkvöldið, tí það vísti seg, at onkur hevði verið inni. Hann og grannin sótu ekki væl um sátt, og í øði gjörði hann ekki mætari enn at seta eld á húsinu hjá grannanum, men hann dugdi ekki at siga, hví hann hevði hevnt seg inn á grannan.

Yvirlivdi fall upp á 15 metrar

– Tey plaga at siga, at 1000 tankar fara í gjøgnum hövðið í stöðum sum hesum, men hesi bæði sekundini, har eg kendi hvussu kranin fór, hugsaði eg yvirhøvur einki. Tað einasta, eg gjörði var at halda fast, sigur Heiríkur Christiansen, sum var í krananum sum koppaði í eldinum í Hoydølum fríggjadagin

ÓHAPP

Rólant Waag Dam
rolant@sosialurin.fo

Í samfull 22 ár hefur Heiríkur Christiansen starvast sum slökkiliðsmaður, men hóast hann áður hefur verið úti fyri skelkandi tilburðum, so hefur ongantíð verið úti fyri nøkrum so ógvusligum sum seinnapartin fríggjadagin.

Heiríkur Christiansen stóð 15 metur uppi í luftini og var í ferð við at slökkja eldin í gomlu gentukostdeildini í Hoydølum, tá kranin, ið helt kurvini hann stóð í, bráðliga koppaði.

– Eg minnst hvørt sekund, og tað einasta eg hugsaði var, at nú mátti eg halda fast, greiðir 47 ára gamli Heiríkur Christiansen frá, tá vit biðja hann siga frá tí, sum hann upplivdi fyri trimum døgum síðani.

– Vit vóru farnir undir at eftirslökkja og tað gekk fínt. Men tann eina síðan bleiv við at loga, so eg svingaði bummin yvir fyri at sleppa nærri. Tá føli eg, hvussu kranin byrjar at fara spakuliga, fortelur Heiríkur Christiansen.

Hóast tað nú eru triggjar dagar síðani, at óhappið hendi, stendur lótan framvegis klökkuklár í minni hansara.

– Tey plaga at siga, at 1000 tankar fara í gjøgnum hövðið í stöðum sum hesum, men hesi bæði sekundini, har eg kendi hvussu kranin fór, hugsaði eg yvir-

– *Hjá mær er hetta ein nokkso øvugt stöða at vera í, tí í mínum starvi plagi eg at hjálpa øðrum, men hesaferð var tað so eg, sum hevði brúk fyri hjálpinu, sigur Heiríkur Christiansen*
Mynd: Jens Kr. Vang

høvur einki. Tað einasta, eg gjörði var at halda fast, sigur Heiríkur Christiansen.

– Eg fekk so eisini tíð til at gera eitt gallróp á veg niður, sigur Heiríkur og smílist. Hóast tilburðurin var ógvuliga skelkandi og lættliga kundi enda sum ein syrgilig vanlukka, so spældi alt væl av. Av tí sama hefur Heiríkur valt at síggja tað positiva í øllum hesum.

– Tað fyrsta eg hugsaði, tá eg var komin niður var: “Eg breyt bara beinið. Eg yvirlivdi”. Eg var púra klárur alla tíðina, sigur Heiríkur.

Skelkaðir starvsfelagar

Starvsfelagarnir hjá Heiríku vóru sjálvandi skelkaðir og óttaðust tað allar versta, tá teir sóu kranan koppa tvørtur um bygningin. Men tá teir so sóu, at Heiríkur var á lívi, gjördist gleðin ovurhondsstór.

– Teir hava vitjað her úti hjá mær og sagt, hvussu

glaðir teir eru um at sleppa at vitja meg her uppi á G4, heldur enn har niðri, sigur Heiríkur álvarsamur og sipar til kapellið, sum er í kjallaranum á Landsjúkrahúsinum.

– Men síðani hava vit eisini flent at hesum saman, tí tað hava eisini verið skemtiligar stöður í øllum hesum her, sigur Heiríkur og fer undir at greiða frá, hvussu hann svansaði allan sjúkrabilin til við sínum skitnu klæðum.

– Tey royndu at klippa klæði míni upp, og eg var so kostaskitin, tí eg hevði roykkava frammanundan. Men meðan tey klippa er so smekkfult av mýggjabitum, og hesar turka tey so burtur av andlitinum við tí úrslitið, at tey eru innsmurd í sót og øsku, flennir Heiríkur.

Øvugt stöða

Næstu triggjar mánaðirnar skal Heiríkur halda seg burtur frá arbeiði. Tað fer hann eisini at gera, men

Stigabilurin frá 1999 varð upprunaliga keyptur fyri at rökka upp á Landssjúkrahúsið, sum er hægsti bygningur í landinum

Heiríkur ivast ekki í, at hann aftur verður at síggja í slökkiliðsbúna, tá hann er komin fyri seg.

– Fyribils eri eg so sjúkrameldaður. Og hjá mær er hetta ein nokkso øvugt stöða at vera í, tí í mínum starvi plagi eg at hjálpa øðrum, men hesaferð var tað so eg, sum hevði brúk fyri hjálpinu.

Síðani fríggjadagin hefur Heiríkur ligið á Sjúkrahúsinum. Men hóast beinbrot og slitin liðbond, so

letur hann bara væl at.

– Her havi eg havt tað ótrúliga gott, og tey gera eitt stórt arbeiði her, sigur hann um starvsfólkini á Landssjúkrahúsinum. Seinni í dag varð Heiríkur útskrivaður, men tað heima sleppur hann ekki at sita fyri einki.

– Konan hefur fortalt mær, at hon fer út í havan at taka rabarbur, sum eg kann sleppa at skera, nú eg ekki kann ganga atlíkavæl, sigur Heiríkur smílandi.

Brandbilur koppaði

Undir slökkjarbeiðinum í Hoydølum koppaði tann størsti brandbilurin og brandmaðurin í bilinum fekk skaða

Brandbilurin koppaði, tá slökkilið var farið undir at slökkja seinastu logarnir í umfatandi eldinum, sum kolaði gentukostdeildina upp.

Brandbilurin, sum var tann stóri stigabilurin við 30 metra langa krananum, bakkaði niðan ímóti inngongini, og armurin við lyftini var komin einar fimtan metrar upp um húsinu, tá asfaltið og undirlendið gav eftir, og bilurin koppaði niður í eitt næstan tveir metrar djúpt hol.

– Vit lögdu merki til, at undirlendið var bleytt við vegin, tí bakkaðu niðan móti grundini og roknaðu við, at gott var undir har, sigur Kartni Jacobsen, slökkiliðsstjóri, við Sosialin. Hann sigur eisini, at til alla lukku datt lyftin við manninum ekki niður í brennandi húsið, men niður í bœin.

Kartni Jacobsen kennir ekki til nakað annað stað í Havn, har undirlendið er so vánaligt.

Bilin av landinum

Seint á kvöldi fingur teir bilin upp aftur og lögdu kranan saman manuelt, sum teir hava lært. Bæði tann langi armurin og lyftin sjálf hava fingið nakað av skaða. Tí má bilurin sendast til Finlands, har útgerðin er sett í. Har skal belastningurin kannast.

– Hetta tekur helst ein mánað, og tí eru eisini ætlanir um, at leiga ein bil úr Svøríki. Hetta tekur helst eina viku.

Av tí at talan er um eina arbeiðsvanlukku, varð Arbeiðseftirlitið eisini boðsent.